

ser en Udvidelse af Nødværgerettens Grænser, saaledes som allerede nævnt. Disse tre Lovforslag skal jeg have den Ære at anbefale til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Ministeren for offentlige Arbejder har Ordet for at forelægge de 4 anmeldte Lovforslag.

Finansministeren og Ministeren for offentlige Arbejder (Hage): Det første af de af mig anmeldte Lovforslag gaar ud paa en Forhøjelse af Invalidforsørgelsen. Det vil være i det høje Tings Erindring, at Understøttelsen til Krigsinvalider siden Trearskrigen gentagne Gange er bleven forhøjet. Det skete første Gang i 1858, derefter i 1876 og senere i 1883 og 1897. Forhøjelsen var første Gang 50 pCt., anden Gang 20 pCt., de to sidste Gange 25 pCt. Fra Krigsinvaliderne er der imidlertid ogsaa siden 1897 oftere fremkommet Andragende om at maatte opnaa yderligere Forhøjelse. Erkendes maa det jo, at efterhaanden som Invaliderne blive ældre, og Arbejdsevnen forringes, bliver deres Stilling og Vilkaar vanskeligere og besværligere. Derfor forekommer det mig, at der efter Omstændighederne er Opfordring til at inødekomme disse Andragender. Det Lovforslag, som jeg hernæst skal have den Ære at fremsætte, gaar ud paa at give en yderligere Forhøjelse af 25 pCt. Udgiften for Statskassen herved vil andrage godt og vel 120,000 Kr.

Det andet Lovforslag tilsigter at opheve den almindelige Invalidefond. De ærede Medlemmer, som have studeret Finansloven og Statsregnskabet, ville blandt de mest knudrede og indviklede Ting have fundet Affattelsen af Finanslovens § 16. Det fingers i Invalidelovene, at Invalidforsørgelsen affholdes af en Fond, den saakaldte almindelige Invalidefond, og at Statskassen kun har at tilskyde den Del af Udgifterne, som denne Fond ikke rækker til at dække. Forholdet er imidlertid det, at Invalidefonden kun giver den mindre Del af det, der kræves til Invalidforsørgelsen, mens Statskassen giver langt den største Del. Invalidefondens Indtægter have i de sidste Aar udgjort noget som 130,000 Kr., mens derimod Statskassens Tilskud er over $\frac{1}{2}$ Million. Der er ingen Udsigt til, at dette vil ændre sig, efterhaanden som Krigsinvaliderne falde fra. Thi allerede Udgifterne til Fredsinvaliderne og disses Enker og Børn er større end Udbyttet af

den almindelige Invalidefond. Under disse Forhold er der ingen Grund til at opretholde denne Ordning, idet det maa erkendes, at Understøttelsen til Invaliderne er en almindelig Statsudgift og kan opføres paa Finansloven som en saadan. Til at opheve Invalidefonden og inddrage Midlerne i Statskassen — det drejer sig om et Beløb af $2\frac{1}{2}$ —3 Millioner Kr. i Kreditforeningsobligationer og Panteobligationer — er der saa meget mere Anledning, som den nuværende Ordning er meget indviklet og giver Anledning til en brydsom og besværlig Regnskabsførelse. Den almindelige Invalidefond bestaar af 3 eller 4 særskilte Fonds, som alle 4 have deres særskilte Regnskab. En af dem hedder Kvæstedefonden, den anden hedder Søkvæsthusfonden, og endelig er der en Separatfond, Søkvæstpenzionisternes Begravelsesfond. Foruden at man har disse 3 eller 4 særskilte Fonds med deres særskilte Regnskaber, kompliceres Forholdet yderligere ved, at den ene af disse Fonds laaner hos den anden. Søkvæsthusfonden har laant af Krigshospitalskassen og forrenter aarlig dette Laan. Dernæst ejer Søkvæsthusfonden Assistenthuset og noget, der hedder Søkvæsthuset. For at drive Assistenthuset maa det laane ikke blot af Krigshospitalskassen men ogsaa af Statskassen. Søkvæsthuset bestyres af Marineministeriet, og det bestyres udmærket, det giver et Overskud af 782 Kr. om Aaret, hvilket Beløb indgaar i Søkvæsthusfonden. Paa den anden Side paahviler der Søkvæsthusfonden en Række særlige Udgifter. Der er Pensioner til gamle Folk paa Christiansø 764 Kr., Fattighjælp 1,300 Kr., Alderdomsunderstøttelse 400 Kr.; saa er der to Livrenter fra 1848—49—50 140 Kr. Hvad angaar Begravelsesfonden, har den at udrede, naar de to endnu levende Interessenter ere døde, en Begravelseshjælp af 45 Kr. Det er lidt meget i den Anledning at have en Separatfond paa 38,000 Kr. Kort sagt, det hele er forældet og trænger til at afløses af en simplere og naturligere Ordning. Dette tilsigtes af dette Lovforslag.

Dernæst skal jeg fremsætte Forslag til Lov om Ordning af Jordebogsafgiften paa Bornholm. Det vil erindres, at i Loven om Ejendomsskyld er det fastsat, at Finansministeren skal fremsætte Forslag om Ophævelse af saadanne faste Afgifter, som maatte findes i enkelte Egne af Landet og have Karakter af Statsskatter. Derved har